

Bedankt voor uw steun en medeleven tijdens
het ziek zijn en in de dagen van afscheid nemen.

Theu Timmermans
Ron en Wendy, ♥
Ralf

De zeswekendienst zal gehouden worden op zaterdag
17 januari 2009 om 19.00 uur in de parochiekerk van
de H. Catharina te Montfort.

Monuta - Schuren uitvaartzorg, Merum - Herten. Tel. 0475 - 468150

*Rust nu maar uit.
Je hebt je strijd gestreden.
Wij leven verder.
De bewondering blijft.*

In dankbare herinnering aan

Riet Timmermans - Mestrom

echtgenote van

Theu Timmermans

* Montfort, 1 oktober 1943

† Roermond, 5 december 2008

Na een plechtige uitvaartdienst op 11 december 2008 werd zij begeleid naar haar laatste rustplaats op de r.-k. begraafplaats "De Huysbongerd" te Montfort.

"Oos Riet", zoals velen haar noemden, kwam uit een gezin met zes kinderen, waarvan zij de oudste was. Al opgroeiende op de boerderij genoot zij van het leven en van de natuur. Bloemen met veel kleuren vond zij dan ook prachtig. Ze trouwde met de man van haar leven en zij waren samen twee handen op een buik. O zo trots was ze op haar beide zonen en haar schoondochter die ze als haar eigen dochter beschouwde. Zorgen, is wat ze altijd met veel plezier heeft gedaan, want ook niemand kwam aan de kookpot, want dat deed ze zelf maar al te graag. Zelfs als de hond elk jaar weer kwam logeren, moest er iets extra's klaar gemaakt worden. Ze had altijd goede zin, altijd in voor een grapje, want lachen dat kon je met haar. Daarom had iedereen graag met haar te doen. Ze zat ook in het verenigingsleven, zoals het damescomité en de vrouwenbond, waar ze elke dinsdagavond te vinden was. Ook de fanfare droeg zij een warm hart toe. Workshops vond ze geweldig, want dan kon ze knutselen. Ze was trots op wat ze gemaakt had, want dat moest je dan ook nog wekenlang horen: "*Kiek ins wat ich gemaakt hub*". Drie weken geleden maakte ze nog een mooi kerststukje.

Vorig jaar gebeurde er iets waar ze helemaal kapot van was, haar kleinzoon overleed. Ze was zo graag oma geworden.

"Niet klagen, maar dragen", is een spreuk die bij haar past, want klagen dat deed ze nooit. Vooral toen ze ziek werd, heeft ze nog nooit het woord "pijn" in de mond genomen. Zelfs in haar laatste dagen schudde ze nog nee als je er om vroeg.

Moedig gedragen is ze temidden van haar dierbaren vredig ingeslapen.

Riet, Mam, rust zacht.